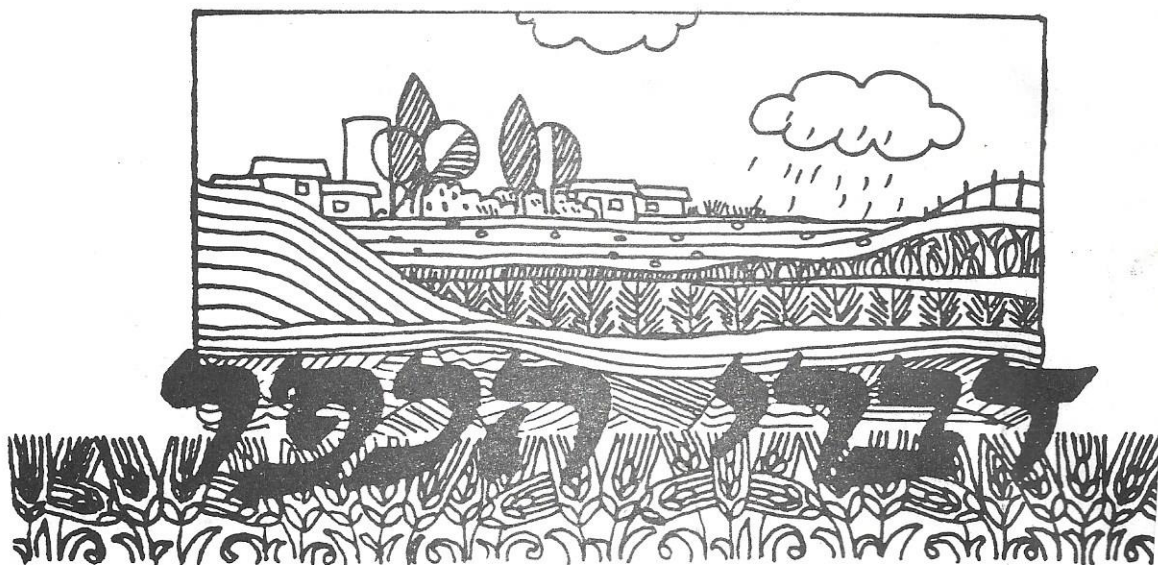

לא כל יום זוכים לאופרה....

מזל טוב... מזל טוב...

י מ י - ה ו ל ד ת
*****

4.11. ג'יין פינקוס
גב' לילי פרידמן

5.11. ג'וני פרנק

6.11. ברוך כהן
דניאל סער

7.11. עדי ליבטון

8.11. עידן בן-זאב
נירית גינת
ניב דדוש

9.11. עדיה שרקי
ארז בילגורי

10.11. גדי עמית
אילן המאירי
אסא שוורץ
ניצן טוביס

י מ י - נ י ש ו א י ל
*****

5.11. דליה ואודי וגנר
6.11. לילה ובוב הארט

9.11. דנה ואודי אגם

מה נשמע

(ס נ 9)

* השבוע, כשנכנסתי לגן "שקד", הופתעתי לראות שכל השטח המרכזי ריק (מרהיטים וילדים) ובפינה מוצב זרקור. מתברר שבדיוק סיימו צילומים (אידיו סלע והצוות) להמשך הסרט המתעד את התפתחותה של שחר שלנו מאז היוולדה. הכוונה היא לסיים את הסרט עם היכנסה לכיתה א' בשנה הבאה.

* לכל הסובלים והמגובסים - תהיו בריאים!

איחולי הבראה מיוחדים למיכל אנגלסברג ולמרדד דדוש הקטן. חיזרו אלינו מהר!

שבת שלום
א ב ג ה

מה נשמע?

התזמורת הקאמרית הקיבוצית האופרה "נשואין בסתר" מאת צ'ימרחה באולם ע"ש דדו קיבוץ כפר הנשיא יום חמישי 1.11.90 בשעה 20.30 כרטיס כניסה לחזרה כללית המחיר 15 ש"ח כולל מע"מ	בקורת 1.11.90 12 ש"ח

מזמור הסיטור

סריה ראשונה של כרטיסים
בתשלום בעד הופעות באולם
"דדו".

* עד שתקראו את הטור, כבר תשקוט כל המהומה והחתונה תצא, לא כל-כך בסתר, לסיבוב הופעות בארץ. בינתיים, כפי שכתבה נטע לפני שבוע, שהות הזמרים והתזמורת מוסיפה גוון לחיים. היתה זאת הפתעת חיים לצארגנים, כשנרשמו תוך יום-יומיים כ-130 תושבי המקום ברשימה לכרטיסים. באיזור ההתלהבות היתה כנראה פחות גדולה וכך זכו כל הנרשמים לכרטיס לחזרה הכללית.

והחשוב ביותר - האורחים, אנשי הבמה, מרוצים מהסידורים ומהיחס, כך שיגבר הסיכוי לשמש אכסניה ללהקות נוספות.

* מיבצע "הצטלם" הסתיים בהצלחה. ראובן מ' מוסר שתוך שבועיים התייצבו כ-300 חברים. ל-20 המתמהמים האחרונים תהיה הזדמנות אחרונה מחר, בין השעות 10.30-12.00 למלא את החסר. שאלתי את ראובן אם קיבל לפחות תמורה לתרומה שלו, אבל הוא טוען שזה הכול חלק של השירות לחבר...

* כחודשיים מאז התחלת ההרקדה השבועית הולך וגדל כנראה מספר המשתתפים והשבוע התייצבו כ-50 איש בחדר-האוכל, כש-50% מהם מגיעים מהאיזור.

* צעירי אולפן "אורן" יצאו השבוע לטיול של 3 ימים בנגב. מספרם, אחרי כמה עזיבות, עומד עכשיו על 26 (+ 8 אקסטראים).

* מי שתמה על ההשקאה האינטנסיבית בשטח ליד בית לוי - מנדז'יגורסקי - קיבלתי את ההסבר הבא מאיזק: "השטח מיועד לגידול אינטנסיבי של צמחי מרפא - מאלה שהביאו אלינו ברנדה והרי סמית, ביניהם כאלה שמומלצים להקלת מיגרנה, ארתריטיס ואפילו מצבי לחץ. גם תה-ויטמינים יש, הכוונה היא בעתיד לייבש, לארוז ולשווק. ההשקאה המסיבית מיועדת להצמיח את עשבי הבר, כדי שנוכל להתפטר מהם לפני השתילה."

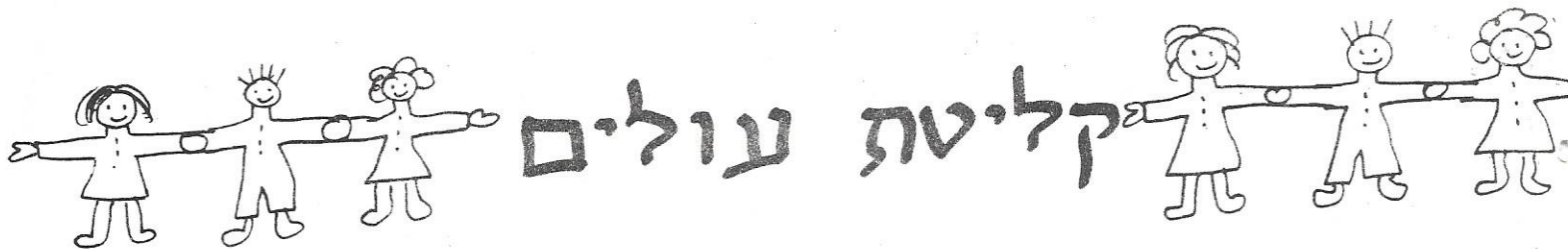
* ואם כבר מדובר במים - 8 מ"מ של גשם כבר מובטחים לנו! פרנק אומר שלפי הממוצע הרב-שנתי לא מתקבל על הדעת שתנחת עלינו עוד שנת בצורת! הוא גם מבטיח סיכומי משקעים לקראת סוף השנה האזרחית.

* גם זה קורה: יוסי מלינה חזר מחודש מילונאים בחברון. בנימה של "השתתפות בצער" שאלתי אותו, איך היה. תשובתו: "היה נחמד מאוד - גם עם היהודים בקרית-ארבע וגם בתוך חברון. היה שקט". אז לך תדע.

* קטיף ראשון של כותנה הסתלים וכעת עוסקים בקטיף שני.

* במוצאי-שבת התחיל סיבוב משלוחים נוסף כלול. גם כלול הנסיוני עומדים לשווק, והאחראי שם, ג'וני, מספר: "לול זה מנוהל לפי הוראות משרד החקלאות לגבי זני העופות, מזון ועוד. אני עובד שלהם ומקבל משכורת." (בהזדמנות נמסור מידע נוסף).

(סוף בעמ' 2)

בעקבות האסיפה לפני כשבועיים, שבה הקיבוץ הביע נכונות ורצון להירתם למאמץ הלאומי של קליטת עליה, התארגנה קבוצת חברים שלקחה על עצמה את התפקיד לקדם את העניין אצלנו. השבוע נפגשנו לראשונה. היתה הסכמה כללית שעלינו לפעול מהר ככל האפשר, לבדוק את כל האפשרויות המעשיות ולהביא אותן לדיון ולביצוע. בשלב זה מדובר על "בית ראשון במולדת" כפי שגם בתק"ם מציעים וכבר פועל באי-אלה קיבוצים, לרבות באיזור זה. התחלקנו לצוותים, כשכל צוות לוקח על עצמו שטח מסויים שדורש טיפול: שאלת שיכון, שירותים וציוד, ליווי, ביצוע פעולות (כגון צביעה וכו'), חינוך אולפן ופרסומת. ואלה החברים שבשלב זה מהווים את הקבוצה: רחל גינת, שוש ס', יעל ואדי נ', אריה וולפיו, אד טלברג, שרה דבולט, ג'קי עמר ואלק (מרכז). כמוכן אנו מעוניינים להרחיב את החוג וכל מי שמוכן לתרום יבורך. בסה"כ היתה הרגשה, שנחוצ מאוד הגיבוי של החברה כולה בשביל להצליח. אין בכוונותינו לגרום למהפכות גדולות במשק ולזעזע את כל המערכת. אך גם באמצעים העומדים לרשותנו, אם זה בשיכון. בציוד או במשאבי אנוש, בלי השקעות מיוחדות, נוכל לקלוט כמה משפחות או בודדים.

צריך רק לפתוח עיתון ולקרוא, כמה בעיות עומדות לפני האנשים האלה ואם התנועה הקיבוצית עומדת מנגד גל העליה העצום הזה, אזי באמת צודקים אלה שאומרים שאין לנו זכות קיום.

רשמה יעל נ'

נ.ב. בחוזה שקיבלנו מהתנועה מסיים במילים אלה, שאולי יותר מכול מבטאות את מטרת המיבצע (ציטוט): המטרה - סיוע לעולים בקליטתם בארץ. נזכור בכל מה שנעשה כי אנו עוסקים בנפשות חיות, אחינו בשר ודם שנעקרו ממקום הולדתם והגיעו אלינו בדרך-כלל חסרי כול וחסרי קול. נדע לראות את העיקר ולא את הטפל - לטפל בהם בלב חם ובנפש אוהבת כפרי ופרח - ובעיקר בלב חם. (סוף ציטוט)

(בינינו לבין עצמנו - סוף מעמוד 12)

* אומרים יודעי דבר, גם מקיבוצים אחרים, שכל הרעש הזה על שינוי נובע מזה שהתקציבים צומצמו ואש אינו מסתדר בהם. ומכאן הפיתרון: למצוא ענף רווחי. בלעדי זה הכול דיבורים. גם לאלה שלנים לילה מתחת לגשרים בלונדון או על ספסלים ברחובות בני-יורק יש אוטו-נומיה תקציבית מלאה.

שבת שלום

א ר י ק

"קריון 90"

בבוקרו של יום שני, ה-1 באוקטובר, על גבי מרצדס עמוסת חבילות לרוב, יצא צוות מאומן ומוכשר להפליא לשטח. הכינון - מערב !

המשימה - הקמת החנות/התערוכה/המוזיאון הפרטי של אומני כפר-הנשיא.

עד שעות אחר-הצהריים המשימה הושלמה והחנות עמדה ערוכה, נקיה, נוצצת ומזמינה...
הלקוחות התחילו לזרום פנימה - תגובות טיפוסיות:

* מה, כל כך הרבה אומנים בקיבוץ אחד?

* כל כך יפה כאן, ממש כמו מוזיאון.

* אבל היתה כאן חנות לכלי נשק, אז עכשיו יש כאן רק ציורים ופסלים ו... ו... אומנות.

* איזה דברים מיוחדים.

* אני חייב לחזור שוב ולהביא את אשתי, נאמא שלי, ואחותי וחמותי, עד מתי אתם פתוחים?

* החנות הזו ממש ברמה, זה פשוט רעיון "מגניב".

ו ת כ ל ס -

החולצות עם ההדפסים האומנותיים נחטפו כמו לחמנות חמות בבוקרו של דצמבר קר. בין חולצה לסוויט-שרט נמכרו גם שמלה או שתיים. התעניינות רבה ומכירות של דברי קרמיקה, צעצועי עץ, ציורים קטנים ואפילו כמה פסלים. גם מקומם של התכשיטים והכובעים לא נפקד. המלונן הכפרי - משך את תשומת לבם של לקוחות רבים עד כדי התעניינות היסטורית, כשעלוני המידע נחטפו ונמוגו בעשן (הסיגריות).

המטרה הושגה !

הרווחים היו טובים! הפרסומת לכפר הנשיא על יושביו, אומניו ושירותיו היתה נהדרת, משכנעת ויעילה. והרווחים הבלתי נראים כגון: השקעה לעתיד, בדיקת השוק וחדירה לתודעת הציבור היו ברורים ואפקטיביים מעל כל צל של ספק. וזאת לכל אותם ספקנים שבינינו, שבמשך כל אותה תקופה היו עסוקים בחישובים כלכליים טריוויאליים.

העבודה היתה קשה אך הכול -

היה כייף, היה כדאי, היה משתלם!!!

בקיצור, טוב שהיה ובקונה שיהיה המשך...

ותאמינו... מחר עוד תזרח השמש.

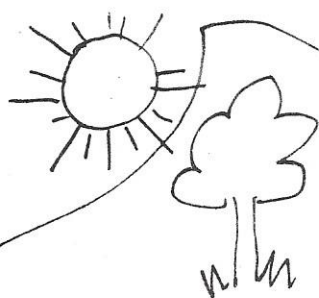
על החתום: דליה נלגה

שתיים מתוך רבים וטובים

שנטלו חלק פעיל ותומך

בפרויקט - קריון 90

* * * * *

פיקיבון חי וק"ס!

הבשורה
יוצאה

מכינרת:

שרה דבולט

ראשון המבשרים היה חיים גבתי, שהשאיר מכתב פרידה לעולם המביע אימון מלא בדרכו של הקיבוץ. הוא, איש רב-הפעלים למען התנועה והמדינה, לא איבד את אמונתו בהצלחת הקיבוץ ובעתידו אפילו לאחר כשישים שנות חברות. מכתב זה (שפורסם גם בעיתון "דבר") הוקרא עם פתיחת הוועידה השנייה של התק"ס, שהתקיימה בסוף השבוע שעבר בקיבוץ כינרת, ובה דנו בשלושה נושאים מרכזיים - קליטת עלייה אורחות חיים

והקשר בין קיבוץ ותנועה

המבשרת השנייה היתה עולה חדשה, דוקטור לפילוסופיה מלנינגרד, החיה עם בעלה הרופא נחמה בקיבוץ אפיקים. העולה, הנמצאת כמה חודשים בארץ, ולומדת עברית רק כחודש, תארה בעברית פשוטה אך ברורה את התלאות שמשפחתה עברה בקליטתם בעיר, לעומת אושרם בהגיעם לקיבוץ. בקיבוץ הם הצליחו להימלט מהביורוקרטיה, שכל עולה צריך להחמוד איתה בעיר. קבלת הפנים בקיבוץ היתה חמה מאוד, וכל צרכיהם מסופקים. לא היה ספק, שעם כושר ביטוי כמו שלה, העולה מהר מאוד תיהפך לדוברת התנועה הקיבוצית בין עולי ברית המועצות. עדיין בנושא העלייה, שמענו תיאורים מרגשים על ביקורים בברית המועצות של חברי קיבוץ שונים (ביניהם נחמן רז).

למוחרת, פרק קמל החלטות בנושא הקליטה, קיבלה התנועה החלטות ברורות, שהתנועה הקיבוצית לוקחת על עצמה אחריות כבדה בקליטת עלייה, וגם זאת בשורה - התנועה מעוניינת להיות תנועה, ולקחת על עצמה משימות לאומיות כמו בעבר בשעות חרום. התנועה מתחייבת לקלוט עולים במסגרות שונות - כתושבים כ"בית ראשון במולדת", בקליטה רגילה, בבתי ספר וכו'.

כל קיבוץ יידרש להכין תוכנית משלו על אפשרויות הקליטה אצלו. (נדחו כמה הצעות שדרשו הטלת מכסות קליטה שרירותיות על כל קיבוץ). מזכירות התנועה נדרשת להכין תוכנית פעולה לקליטה רחבה, ולהביאה למרכז מיוחד בנושא תוך מספר חודשים.

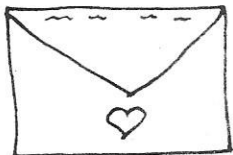
הצעתו המקיפה של כצ'לה הועברה לעיון במזכירות ותעובד לקראת המרכז. הוחלט גם לשלוח שליחים, ולנסות לקיים תנועת נוער שם, כמו שעשו כבר תנועות אחרות. ה ב ש ו ר ה ה מ ר כ ז י ת, שהתגבשה בוועידה היתה, שיש ערכי יסוד לקיבוץ, שאין לבטלם. מי שרוצה לבטלם, יצטרך כנראה להסיק מסקנות ולהקים תנועה חדשה (למרות שנדחו הצעות, שקראו להוציא קיבוצים מהתנועה, שמפרים את החלטות התנועה).

המשך בע' 7

אחת ההחלטות המרכזיות שהתקבלה ברוב גדול - 280 נגד כ-75 -
"תגמולים חומריים אישיים כדרך להנעת חברים להגברת התעסוקה או כדרך להגדלת החלק
האישי בצריכה אינם עולים בקנה אחד עם חיי הקיבוץ".
היו נסיונות לדחות את ההכרעה, אבל הרוב הרגיש שהגיע הזמן שתהיה החלטה ברורה
בנושא, כדי לתת למזכירות התנועה הנחיות כיצד לייעץ לקיבוצים, המתלבטים בניסויים
שונים בכיוון של תמורה בעד תרומה.
גם החברים בקיבוצים יהיו עכשיו יותר בטוחים במאבקייהם האידיאולוגיים בקיבוצם -
לכאן ולכאן. מי שבעד החלטת הוועידה, ירגיש מחוזק בדעתו - שהתנועה זריעה. ומי שנגד -
גם הוא יידע איפה הוא עומד.
התקבלו עוד מספר החלטות בחטיבה הזאת של "אורחות חיים", המחייבות את האחריות
האישית של כל חבר על פרנסתו ועל פרנסת קיבוצו. התקבלו החלטות על צוותי עבודה
כמרכזי אחריות וסמכות; הגברת הייעול והמקצועיות בניהול; עבודה מתוך עניין ובחירה,
עם אחריות הקיבוץ על עבודות לא רצויות (שיתבצעו בתורניות החברים).
ניתנה לגיטימציה לאלטרנטיבות בארגון הצריכה, אך תוך שמירה על שוויון מעמד האישה.
העיקרון "מכל אחד לפי יכולתו ולכל אחד לפי צרכיו"
קיבל ביטוח מחודש:
"חובת החבר להשקיע בעבודה ובמילוי תפקידים בקיבוץ ממיטב ומירב יכולתו -
ואחריות הקיבוץ היא לשקוד על סיפוק צרכים אישיים ומשפחתיים, מתוך גישה
שנינונית, ותוך התחשבות בצרכים השונים והמיוחדים".
(האם זה ירגיע את הספקנים, שחדלו להאמין ביכולתו של הקיבוץ לענות על צרכי החברה?)
בנושא - הקשר בין הקיבוץ והתנועה אושרר מחדש
העקרון של ערבות הדדית בין הקיבוצים. הקיבוצים החזקים יתבקשו לתמוך ולעזור, על ידי
מיסים פרוגרסיביים, וגם על ידי הקמת שותפויות בין קיבוצים ומפעלים שונים.
התנועה תהיה פעילה בעידוד הקמת שותפויות כאלה. התנועה צריכה לבנות כלים מחדש,
לעזרת הקיבוצים. נקודה חשובה - הקיבוצים החזקים היום נעזרו בעבר בכספי התנועה, ולכן
אין להם זכות להתנער היום מאחריותה.
הבשורה האחרונה שאני רוצה לחלק איתכם היא -
בשנים האחרונות חלו תקלות זמניות בקיבוצים הבודדים, וגם בתיפקוד התנועה. אפשר
להשוות אותן לתאונות דרכים. כתוצאה מזה, אנשים איבדו את בטחונם ביכולת שלהם "לנהוג"
בהמשך הדרך. חלק הסיקו מזה שכל "צורת הנהיגה והאוטו" היו גרועים (כלומר, השיטה
הקיבוצית בכללה), ושצריך להפסיק לנהוג, לשנות כיוון, ולהחליף את האוטו.
אבל זאת פשוט בעיה פסיכולוגית. הפסיכולוג אומר שצריך להמשיך לנהוג, כי זאת התרפיה
הנכונה. ומזווית אחרת - גם בקפיטליזם מפעלים וארגונים פושטים את הרגל!
אין לבטל בקלות את הישגי 80 השנים של התנועה הקיבוצית.

הניסוי הנקרא קיבוץ לא נכשל ויש לו עתיד.

שרה דבולט

מצרחקים

לבית כפר הנשיא שלום!

הגיע הזמן לעוד מכתב מה"יוולכים", ומקווים שעבר עליכם חג שמח במיוחד. עלינו עבר קצת קשה, כי בטח ידוע לכם שהרולד עבר ניתוח כמה ימים לפני זה, וכל החג בילינו בביקורים אצלו. הבנים מיטל הלכו לבית הכנסת כמעט כל ערב, ואני ביקרתי אצל הרולד. מיטל מאוד נהנתה מחלוקת היין כל פעם, ובערב החג חזרה קצת מסטולה הביתה - לכן נהנתה ללכת כל הזמן.

כרגע הרולד שוכב בבית, אחרי 10 ימים של שכיבה מוחלטת בבית החולים. עכשיו לפנינו שבועיים של שכיבה בבית, ומותר לקום רק לשרותים. נראה מה יחליט הרופא לגבי המשך הטיפול. הרולד מקווה להיות שוב בעבודה בנובמבר, אבל נראה.

החזרה שלנו תלויה בזה, כי היינו רוצים לחזור בינואר, שנת הלימודים כאן מתחילה ב-15 בינואר, ודורס הולך לתיכון - כך שרצינו למנוע הוצאות חדשות. אבל כפי שאמרתי, זה תלוי כמה הרולד חייב להיות בבית, וכמה כסף נוכל לחסוך, וגם אם יוכל לטוס עד אז. כרגע אנחנו חיים one day at a time וזהו.

המצב הפוליטי לא ברור כאן כרגע, אבל יש אווירה של שינויים נוספים - המדינה צריכה להתמודד עם האלימות שיוצאת מזה. הבעיה כרגע היא אי-יכולתם של השבטים להתאחד, וכך הורגים אחד את השני. מצד שני יש הימין שבכלל לא רוצה שינוי - להפך, רוצים לחזור לאיך שהיה בשנות החמישים.

אנחנו די בעניינים בקשר למה שקורה במזרח התיכון, כי מקבלים שידור ישיר של CNN כל יום בשעה 13.00, ובבוקר את LARRY KING עם חדשות על המצב וראיונות עם אנשים שונים הנמצאים שם. רק מקווים שלא תהיה מלחמה - לא פה ולא שם.

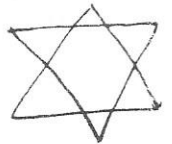
(המשך כנראה מפי הרולד - המערכת)

אני רוצה להודות לכולם ששלחו לי מכתבים וברכות החלמה. אני חייב להבהיר את המצב לגבי הניתוח. גם עבורי זאת היתה הפתעה לא צפויה, ללא ברירה אלא ניתוח. הירידה במצב היתה מאוד מהירה. הניתוח היה להוריד לחץ מהעצבים ולתקן שני דיסקים, לחזק את הגב על ידי FUSION (חיבור). הוציאו עצם מהירך וחיברו את החוליות עם העצם. גם הוסיפו פלטינות וברגים לחזק את האזור. אני לא בגבס אלא בחגורה מברזל ואור, שאני מוריד בשכיבה. הבנים בסדר. כרגע חזרו משבוע חופש שבילו עם ג'רמי ומוריה בחווה, ועשו כייף חיים. ג'רמי העביר אותם קשה, אבל להם לא היתה בעיה עם זה. מיטל גם בסדר, וגדלה מהר ומקבלת גובה של וויטהם ("תודה לאל"). וכך ממשיכים החיים.

זהו בינתיים. להתי' מאיתנו היולכים המתגעגעים

מי זאת MONIQUE DURAND?

"אל תכתבי עלי, תכתבי על האנשים הנפלאים האלה שהצילו יהודים בשנות המלחמה", אומרת מינה. ואחרי שקראתי מעט חומר רקע בנושא, אני מתחילה להרגיש שאולי מינה ספגה לא מעט מרוח הצניעות והצנע, השוררת באיזור הנידח ההוא של צרפת עד עצם היום הזה. אבל במהלך השיחה "גלשנו", מטבע הדברים, גם לזכרונות אישיים ולא אוכל לוותר על הצד ההוא של הסיפור. אני מקווה שהקורא יתרגשו כמוני, ושמיינה תסלח לי.

העילה לראיון היתה טקס הענקת אות "חסידי אומות העולם" לכפר שלם. הכפר CHAMBON SUR-LIGNON (שמבון-סור-ליניון) באיזור ההררי של דרום-צרפת. מינה ורות גולן הוזמנו לטקס וליום העיון שלאחריו - כי ניצלו הודות לפעולת הקהילה הקטנה הזאת. "לא היה זה מפגש נוסטלגי של מצילים וניצולים", אומרת מינה, "אלא ניסיון ללמוד ולהבין את הרקע והיקף המבצע. במהלך יום העיון התברר לנו שחוויות שחשבו אותן כאישיות מאוד בעצם משותפות לאנשים רבים."

שמבון-סור-ליניון הוא כפר חקלאי קטן וענף, השוכן בנוף הררי הרחק מעורקי התחבורה הראשיים. תושביו הם מצאצאי ההוגנוטים, פלג של הנצרות שנרדף ללא רחם במאות הקודמות ע"י הרוב הקתולי בצרפת. אומרים שהכפר הוקם בנתיב הבריחה של ההוגנוטים לשווייצריה. יש להם מסורת של עזרה לנרדפים. בתקופת מלחמת האזרחים בספרד קלטו ילדים ספרדים ובאמת ובתמים הם לא כל-כך מכינים, מה יוצא דופן בהתנהגותם. "עשינו מה שצריך היה לעשות. זה הכול", הם אומרים. איכרים שתקנים ועיקשים אלה ידעו לשתוק אז והמשיכו לשתוק גם אחרי המלחמה. "אל תדע יד שמאלך את מעשה יד ימינך, והאב הקדוש יגמול לך", הם מצטטים.

כשהגיעו נציגי "יד ושם" בסופו של דבר אל הכפר, אמרו האיכרים: "אם כבר, תנו את העיטור לכל הכפר". ובסופו של דבר כך היה.

מינה רואה עוד סיבה לשתיקה הממושכת. "הממסד הצרפתי לא כל-כך מעוניין להפיץ את הסיפור, כי הוא מוכיח מה היה אפשר לעשות, אם כל צרפת היתה מתנהגת כמו הכפר הקטן הזה. הרי אפילו ה'רזיסטנס', תנועת ההתנגדות, לא עזרה במיוחד בהצלת יהודים." איך שלא יהיה - הסיפור ראה אור ואחד הניצולים, עכשיו במאי סרטים בצרפת, יצר סרט שבו הוא משחזר את התקופה. "עד 1942 הצלחנו להישאר ביחד בתור משפחה", מספרת מינה. "אז, כשהוחמרו החוקים, נשלחנו אני ואחותי לכפר להסתתר אצל איכרים - כל אחת לחוד. ברכבת אמר לי הדוד שעלי לבחור לעצמי שם צרפתי. בחרתי לי את השם מוניק דורן, שמקביל בשכיחותו בערך לשם כמו נניח - שרה כהן. לאיכר שאליו הגעתי היו שישה ילדים מטלו ועוד שלושה מוסתרים. זאת היתה התקופה היחידה שבה ידעתי מה זאת להיות רעבה. לא מפני שלא רצו לתת, אבל לאף אחד לא היה מספיק. אף אחד לא שאל שאלות - הגעתי לבית-הספר בתור מוניק וכך נשאיתי." גם לא ידענו מי עוד שיך ל"מוסתרים".

וכאן נזכרת מינה בסיפור הבא: "למנסורה הגיע עולה חדש מצרפת בשם מוגלי (אח"כ עזב). כשנפגשנו, פרצנו שנינו בצחוק ואמרנו: "לא ידעתי בכלל שאת(ה) יהודי(ה)!" הוא היה אחד מילדי הכפר!

הכפר התארגן לעזרה מיד אחרי נפילת צרפת וכשגנרל פטן קרא לכל הצרפתים לשתף פעולה עם הגרמנים, יצאו שני הכמרים של הכפר בדישת-יום-ראשון שלהם נגד ההוראה. "אנחנו כפופים לחוקים של האל", הם דרשו, "והחובה לעזור לאדם בצרה היא צו עליון." אחרי 1942 נרתמו כל אנשי הכפר לקבל ילדים יהודיים. אירגנו גם רשת מודיעינית, כדי לדעת בעוד מועד על חיפושים של הנאצים וצרות אחרות.

"מנהל בית-הספר היה קורא לי", נזכרת מינה, "ואומר לי לא לבוא ללימודים למוחרת. השוטרים ההוגנוטים והפקידים היו גם מודיעים לאיכרים. במשך כל השנים לא היה אף מקרה של הלשנה. גם לא היה ניסיון להעביר את הילדים על דתם, 'כל היהודים הם העם הנבחר'." אחד מבני הכפר אף התגייר וגר עכשיו בירושלים.

אחרי שנה אצל משפחת האיכר הגיעו גם הוריה של מינה, להסתתר בכפר וכולם גרו אצל איכר אחד. אבל "אסור היה לי לקרוא לאמי 'אמא', כי לכל אחד היו תעודות על שם שונה.

(המשך בעמ' 10)

פעם אחת התבלבלתי - - - " עד היום מינה זוכרת את פליטת-הפה הזו - למרות שלא היו לה תוצאות - עדות לאווירת הפחד ששררה אז.

לא רק בהסתרת יהודים עסקו אנשי הכפר. עבר שם גם זרם של נמלטים שקיבלו עזרה במעבר אל הגבול השווייצרי. וכך עדותה של אחת מתושבי הכפר, שהיתה אז ילדה. "דלת הכניסה האחורית של הבית נשארה פתוחה תמיד^ל ידענו בבוקר מי עבר שם בלילה." היתה גם "תעשיית" ניירות מזו-יפים, שהגרמנים עלו עליה רק בסוף המלחמה.

"יום אחד", מספרת מינה עוד, "שוב נודע על חיפושים למוחרת. אמא שלחה אותי ואת אחותי אל היער. לי היא נתנה מזוודה קטנה עם כמה תעודות וטבעת יהלומים. "לא חשוב מה יקרה", היא אמרה לי, "אני רוצה שתמשיכי ללמוד, כי מה שיש בתוך הראש שלך אף אחד לא יכול לקחת ממך - אפילו לא הגרמנים." הסתובבנו ביער כל היום, והכול נגמר בשלום."

מינה גם זוכרת צניחות של אנשי מחתרת (א-לה "החזיקו לי אצבעות"). הבנות היו תופרות לעצמן חולצות מבד המשי של המצנחים - גם בזה היה מן הסיכון בתקופת המחסור של אז.

בניגוד לניצולי שואה אחרים, אומרת מינה, שלא הפסידה לימודים בשנים האלה. "אולי אפילו להיפך. מפליא, אבל היה שם ב"ס תיכון תחת חסות הצלב האדום השווייצרי. שם לימדו פרופסורים ומורים מהסורבון, שאף הם הסתתרו באותה תקופה. למדנו בנים ובנות יחד - דבר לגמרי לא מקובל אז."

וכך הגיעה שנת 1944 וצרפת התחילה להשתחרר.

"כשהגיעו האמריקאים מכיוון מרסיי ראינו אותם כמו אלוהים. הם זרקו מסטיקים לילדים." ובאיזור שמבון-סור-ליניון השתחררו 5000 יהודים, שנשארו בחיים הודות לעוז רוחם ושתק-נותם של איכרים עיקשים.

ראיינה - אנגה

כביסת חיילים - הוזהרתם!

ברצוננו להזכיר לכם - כביסת חיילים מיועדת אך ורק לחיילים (מכפר הנשיא ולא לנספ-

חים), ש.ש.ש., סטודנטים שאינם מגיעים הביתה כל השבוע. מפני שהכובסת אמורה לכבס את הכול, לפעמים תהליכי הכביסה לא מתאימים לכל בגד.

ובכן, אנו ממליצים לזרוק רק מדים, ג'ינס, גרביים, תחתונים, טי-שרטס, טרנינגים, מגבות וסדינים. סוודרים צבאיים מצמר עלולים להתכווץ בצורה דרסטית ולהגיע למחצית הגודל המקורי.

עובדות המכבסה

???

קרן פנסיה

לידיעת החברים

יועץ ביטוח סוציאלי, מאיר שמיר, יבוא אלינו ביום שני, 5/11, על-מנת להסביר את ההשלכות של הקמת קרן פנסיה בקיבוץ, הקשיים והאלטרנטיבות. המפגש יתקיים במועדון בשעה 20.00.

קולין

רגע היסטורי

אלף (1000) עולים מברית המועצות מגיעים לנמל בן-גוריון כל יום. הקצב ילך ויגבר. הם בורחים מפני האימה שקבוצות אנטישמיות כמו "פמיאט" מעוררות בליבם. אין להם לאן ללכת מלבד מדינת ישראל (ואולי גרמניה - צחוק הגורל!). ומה שנעשה בשנה האחרונה כדי למצוא להם עבודה ולבנות דירות עבורם מסתכם במילים, מילים, מילים. לפי עדותם (בישיבת מליאה מרגשת שהיתה שיאה של ועידת התק"ם), הרחוב הישראלי הוא אדיש ואחרי קבלת הפנים החגיגית בשדה התעופה - פרחים וברכה מפי הרב יצחק פריץ - איש אינו רוצה לדעת.

ואצלנו? יחסם של הגזבר ומרכז המשק לבעיה צונן. מדוע? הרוסים אינם מהווים מרכז רווח? מה שטוח הוא שנוכחותם של משפחות עולים לא תגרום לשום הפסד (דברי ישראל אבידור העושה בנושא). מדובר בתוכנית הנקראת "בית ראשון במולדת", שבה יגורו משפחות עולים בקיבוץ במשך חצי שנה (סוג של דירה המזדמן בקיבוצים - בתי-ילדים שנשארו ריקים אחרי המעבר ללינה המשפחתית ובתי-ספר אזוריים; דירות קטנות; חדרי אולפן, קראוונים. אחרי חצי שנה הראשונה, בה ילמדו עברית באולפני הסביבה, יש אופציה להארכה עד עוד שלושה חודשים. לא מדובר בקליטה רגילה, אלא במידה שהעולים ירצו להתקבל כמועמדים והקיבוץ יחפוץ בזה.

ואנחנו, מה עשינו? נענינו עקרונות בחיוב ומינינו צוות שיטפל בנושא. בפרלמנט הבריטי אומרים שכשרוצים להרוג נושא, ממנים ועדה מיוחדת לבדוק אותו. מה יעשה הצוות הזה? אם כאשר ייפגשו חברי הצוות הם יקבעו כמה תת-צוותים שיישבו עם ועדת השיכון, ועדת החינוך, ועדת הקליטה (ז"ל), מנכ"ל המפעל, מרכז כוח-האדם, מרכז משאבי אנוש - ובעוד שלושה-ארבעה חודשים (שיא חדש!) יביאו את הנושא למזכירות. שם הגזבר יציין שיש חובות בסכום X רבבות ש"ח שלא שילמנו מאז מלחמת יום הכיפורים. העניין יגיע לסדר-היום של האסיפה (אם לא חיסלו את האסיפה עד אז) בערך בפסח ויידחה עד אחרי החגים, כי המזכיר במילואים או בכלא צבאי ויש נושאים דחופים יותר, כגון - מה לעשות עם כלבים שבעליהם בחו"ל או בקשתו של מר בנימין בלקסטון להיקבר בבית-הקברות של כפר הנשיא (הוא היה חייל במח"ל ב-9-1948 וחשב להצטרף לקיבוץ).

אז מה עלינו לעשות? לקחת 3-4 משפחות ולשכן אותן ב"סביון" ובבתים ריקים - יש. אין לחכות עד שיעלה עשן לבן מן הצוות.

ומה עוד היה בוועידה?

חוגים ועוד חוגים, בהם היו לעיתים יותר מדי משתתפים ומנחים שלא ידעו להנחות. בתחילה נראו באי החוגים כאנשים בלתי נסבלים, אבל בסוף הגעתי למסקנה שאין אנשים נחמדים ונבונים כמו אלה שאיתם ישבתי. ומה החליטו? אין לעבודה בתמורה מקום בקיבוץ (רוב של 240 נגד ו-70 בעד!) ועל הצעת קיבוץ בית-אורן "לכל קיבוץ הזכות לנסות ללא התניות תנועתיים. על התנועה להיות שותפה פעילה בתהליך המקדם ניסוי, המלווה ניסוי והמסכם ניסוי. הניסוי החברתי יהיה חופשי כהתפתחותו ויעמוד בדיעבד לבחינתם של הקי-בוצים ולמשפטה של התנועה" הצביעו 242 נגד ו-75 בעד.

ועוד החליטה הוועידה ש"גם כאשר בוטלה הערכות הפיננסית הבלתי-מוגבלת - התנועה תקיים מערכת של עזרה הדדית וערכות הדדיות... "התנועה נאבקה ותמשיך להיאבק כדי להבטיח את קיומם של כל הקיבוצים המתמודדים על זהותם כקיבוץ". במילים אחרות, התנועה הקיבוצית המאוחדת קיימת וקיבוץ זה הוא חלק ממנה ונראה שהחלטותיה מחייבות.

(המשך בעמ' 12)

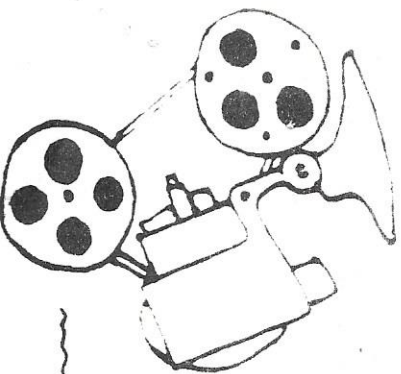
מבוא לפתרון המצב הכלכלי שלנו (שיחות ליד השולחנות)

- קראתם את ניתוח מרכז המשק ושלונת המסלולים שהוא מציע?
- הוא לא נורמלי! אני חושבת שהוא בטח חלם חלום בלהות כזה בלילה לפני הישיבה ושפר את זה בפני חברי המועצה הכלכלית.
- המסלול הראשון: למסור את כל נכסי הקיבוץ לבנקים שינהלו את הכול וחברי הקיבוץ יהיו שכירי הבנק, זה לחזור לימי הפיאודליזם - כולנו נהיה עבדים. מי שמתעסק עם הבנקים צריך לדעת שהוא עוסק ביצור טורף גרוע ומאיים יותר מן הכריש.
- והמסלול השלישי - "הקמת עמותות ספציפיות עבור ענפים חדשים - כאשר העמותות ישלמו חלק מהוצאות החברה נשתחרר באופן הדרגתי מתלותנו בבנקים...". בראה לי שכאן רב הנסתר על הגלוי. למה הוא מתכוון - הרי הוא, מרכז המשק, רשם את הדו"ח?
- אתם פשוט לא תופסים שכיום הפסיקו לדבר בשפת בני האדם, משתמשים במילים כמו פארא-דיגמה, מרכז רווח, עמותה, תזרים... זה מסך עשן, אני אומר לכם. אם יש בנק שמוכן לקבל קיבוץ זה וחבריו כוואסלים או כעבדים, אזי אנחנו חיים בעולם האבסורד.
- יש עוד מסלול - מרכז משקנו שכח, בטח מסיבות הומניטריות - אפשר לחייב כמה מן הוותיקים, שבלאו הכי מתקרבים לסוף חייהם, להתאבד במשרדי הבנקים הגדולים בנוכחות אמצעי התקשורת. כולם יזדעזעו וימחקו את החובות ויתנו למתאבדים קבורה צבאית.
- מה שמוזר הוא שבסיכום כתוב שמרכז המשק ימשיך לבדוק אפשרויות והשלכות של המסלולים השונים. אף אחד לא אמר "עזוב שטויות", אף אחד לא אמר "שמע, ידידי, אני מתפטר מן המועצה הכלכלית הזאת, אם נמשיך לשמוע טמטום כזה"?!
- אתם לא מכירים אותו - זאת מלחמה פסיכולוגית. אחרי ההלם של הצעת המסלול הראשון יהיו מוכנים ללכת למשהו אחר שנשמע פחות אידיאלי.
- אי-אפשר להגיד שמעמם אצלנו.

פ כ י ם ק ט נ י ם

- * הרעיון לכתוב על נושאים מעיקים ולצפות לתשובה, כמו שנטע הציעה לפני שבועיים, הוא טוב אם אלה שאליהם מופנה הנושא יודעים לקרוא ולכתוב. בעצם אין כמו שאילתא, המחייבת את נוכחותו של בעל התפקיד לתת הסבר בפני השואלים. מנהג השאילתא נעלם לעת עתה, מפני שלא ניצלנו אותו. שואלי העולם התאחדו, אין מה להפסיד.
- * שאלנו את סדרן העבודה כמה פרזיטים יש בקיבוץ זה. הרי אלה שדורשים תשלום כתמריץ לעבוד סבורים, שזה יחסל את מכת הטפילות בחברתנו. אחרי עיון קפדני ברשימותיו מסר הסדרן שיש ארבעה-עשר (14) חברות וחברים שמהווים בעיה בענייני עבודה. על פחות מ-5% מן החברים יוצא הקצף! אולי כל אחד יעשה רשימת פרזיטים משלו, ישלח את רשימתו למערכת "דברי" ונפרסם את התוצאה של "פרזיט מס' 1 של כפר הנשיא".
- * מי שקרא את המאמר הראשון בסידרה "מי מנסה לגנוב קיבוץ?" בוודאי שמח לקרוא את המשפט "הגדלת ההכנסה האישית תוך שמירה על המסגרת הקיבוצית". אבל למי שאינו בטוח מה פשר המושג "מסגרת הקיבוץ" מוטב להזכיר, שנאחד המוזיאונים הידועים באירופה נגבב פעם ציור מפורסם. הגנבים הוציאו את הציור והשאירו את המסגרת. המוזיאון השאיר את המסגרת תלויה ומתחתה הופיע משפט אחד: "פעם היה כאן הציור המפורסם של הצייר X. נשמח אם מישהו יחזיר את הציור ויקח את המסגרת".
- * שאל אותנו חבר שקרא את המאמר הנ"ל: מה פירוש המשפט "שמירה על זכויותיהם של חברים שאינם יכולים לקחת חלק במערך העבודה בתמורה"? במשאל קצר קיבלנו את התשובות הבאות: אספקת קביים לוותיקים; נכונות לעזור להם לעלות ולרדת במדרגות חדר-האוכל; יתנו להם קצת כסף-כיס; יסכימו שיוכלו להמשיך לבוא לאסיפה.

(סוף בעמ' 4)

פִּינֹת הַסֵּרֶס הַשָּׁבִועִי

שם הסרט: ג ש ש ח נ ר BLACK RAIN

בימוי: רידלי סקוט

משחק: מייקל דאגלס, קאן טקאקורה, קיית קאפשאו

בואו בתחיל מזה שאני שפוט של רידלי סקוט. את "בליד ראנר" שלו אני יכול לראות 5 פעמים רצוף ואחר-כך לרוץ לשישית. ואפילו הקטלן מ"חדשות", מאיר שניצר, טוען שההישג הוויזואלי של רידלי סקוט בסרט "גשם שחור" הוא כביר והסרט הוא באמת סרט מרהיב מבחינה חזותית. עיזבו את העלילה בצד, אנחנו מדברים פה על סרט, לא על סיפור. כבר מזמן לא ראיתם התפרצות כזאת של רגשות בצלולויד. ה"פילם בואר" (הסרט האפל) של שנות ה-80 הוא וידיאו-קליפ סוער ואפל. הרבה דם ואש, שטף בלתי פוסק של גירווי סאונד, מכונות עשן, פיצוצים - בקיצור כמעט אופרה של וגנר. מייקל דאגלס הוא מייקל דאגלס וקיית קאפשאו היא קיית קאפשאו. ואפילו היפנים הם יפנים כמו בסרטים, מסתוריים, אלימים ובעלי קודים מוסריים שונים משלנו. טוב, חבל להכביר מילים על סרט שכל מה שצריך לעשות זה רק ללכת לראות אותו. אז קדימה,

למה אתם מחכים?

בשבוע הבא: "סיפורים מהחיים" של דינוייד בירן.

נ. (וגנר) סרטים

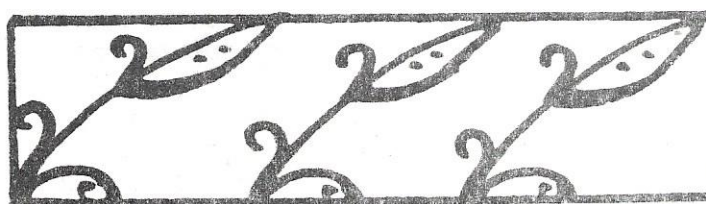
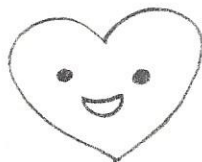
תרומת דם

היחידה לתרומת דם תגיע אלינו

ביום ב', 5 בנובמבר.

ההתרמה תתקיים בשעות 16.00-18.00

(ב'הדרי החולים')

נר - זיכרון

י"ט בחשוון תשמ"ה (1984)

גבי בחמה ברבשטיין

עֵינֵינוּ !

מִן הַמְכֻבָּסֵה

כיסים, מציאות ונזקים

החפצים שנשארים בכיסכם ובכביסה עלולים לגרום נזקים:

(1) נזק לבגדים אחרים באותו מחזור כביסה. לדוגמא - גרביים כהים, עטי גלובוס, עטי לבד, גירים, ניירות צבעוניים כולל כרטיסים, מסטיק, סוכריות.

(2) נזק למכונות. לדוגמא - מסמרים, ברגים, אומים, להבי משור, מפתחות או סכינים - כל סוג אחר של מתכת.

(3) נזק לידיה של הכובסת. לדוגמא - סכין, חוטי ברזל, מחטים, כל דבר חד בתוך הכיס.

בזמן האחרון נפוץ מאוד למצוא דברים כאלה בכביסה. אנו מודיעות כי אם נמצא חפץ מזיק בכביסתך, נחזיר לך את הפריט לא מכובס. לא נחזיר שום דבר שנשכח בכיס לפני הכביסה, כולל כסף ומפתחות.

לא נעים לנו להיות "מכשפות", אבל הבעיה חמורה.

הכובסות

מִהַ מַחֲסֵן - מוּדִים וּמוֹדִיעִים

אנחנו מודים ומתוודים - לעיתים קורה שמחלקת טועה ועל המדף שלכם יופיע בגד שלא שייך לכם. לכן אני מבקשת בכל לשון של בקשה שחברים יבדקו את הכביסה לפני ששוקחים אותה הביתה.

לחנות הבגדים הגיע מבחר גדול של תחתונים, גופיות (עם שרוולים ארוכים, קצרים או כלי שר-וולים) וגרביים. קניתי גם "גרבי קומנדו" שהם גרביים מיוחדים נגד פטריות ברגליים. הם בעיקר לחיילים, אבל כמובן כל אחד יכול לקנותם.

הלן לויין

שעות המרפאה בדף שפורסם השבוע בתאי הדואר צריך להיות -

פתוח כל יום בין 14.00 - 14.30, מלבד ביום שישי.
בשבת המרפאה פתוחה רק אם יש אחות תורנית (ולא חובשים).

תערוכת בעלי חיים לילדים נלמבוגדים תתקיים

ביום ה', 8 בנובמבר בחדר-האוכל

בשעות 16.00-18.00

המזכירות קיימה פגישה עם ישעיהו גביש בנושא מודל בקרה. במשך כשעתיים וחצי הירצה ישעיהו את דבריו שהיו מעניינים, מרתקים ומאלפים.

הוא הסביר את המבנה הארגוני שקיים ביפתח שבו אין מצב של רכוזיות מוחלטת בידי מרכז-המשק ואין מצב שבו מרכז המשק ממלא את כל הפונקציות - מחליט על פרויקטים, מקציב לכך את הכספים, וגם מבקר את עצמו, כפי שהדבר קיים בקבוצים מסויימים. המבנה שהוא מציע, כולל מועצה ניהולית שתפקידה הוא לאשר מדיניות (כלכלית, כספית). לצידה קיימות שלוש מערכות נפרדות:

1. ועדת הכספים. 2. ועדת השקעות (תקציבים). 3. רשות לבקרה עסקית.
- ועדת הכספים מציעה את המדיניות למועצה. המועצה מאשרת אותה ומעבירה לועדת תקציבים לחלוקה. הבקרה העסקית נעשית שוטף, כל חודש, על כל ענף ומגזר או ועדה שמוציאים כסף. הדיווח מגיע באופן שוטף לתאי החברים, העבודה הטכנית נעשית ע"י הנהלת חשבונות. לצד המערכות האלה קיימת ועדה לתכנון פרויקטים, שתפקידה לתכנן פרויקטים ולהביא אותם לבדיקה, ניתוח ואישור במועצה הניהולית. שוב ישנה כאן הפרדה בין הגוף המתכנן, לגוף הבודק (מועצה).
- ושוב, אם נחזור אלינו, אצלינו היוזם, בודק ומאשר הוא המועצה הכלכלית, מצב שאינו נקי במיוחד. כמו כן, הובעה ע"י חברים במזכירות הדעה שועדת-ביקורת במובן המבקר מחדלים, יכולה לקום רק אחרי מחדל ולא לפניו, עיין ערך ארועי הר-הבית. ואין בנמצא בקרה שיכולה לצפות התרחשות מראש.

סוכם שדודו וקולין יגבשו הצעה שתפורסם ותועלה לאחר מכן להכרעה באספה.

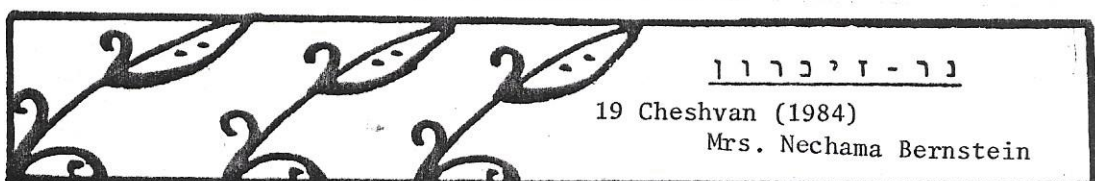
PARENTS PAGE

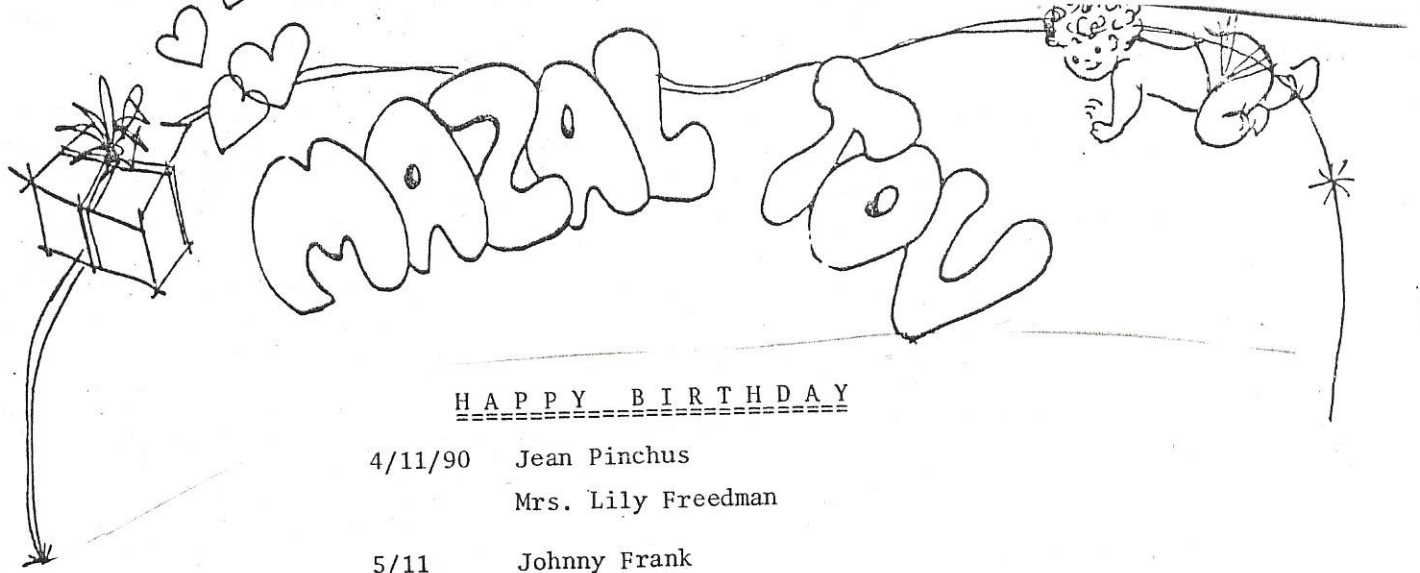
NEWS OF THE WEEK

- * I would say that anybody who did not manage to come to the concert last night missed a unique experience. First of all, it goes without saying that the performance was, I should say, of international standard. But to me the added bit of spice was in the fact that my little kibbutz is able to host such a venture. Israeli Television were at the dress rehearsal on Wednesday, and if they have finished striking, we may see excerpts of the performance, (and also a short interview with Carol B.)
- * Have you heard of the village of Chambon-sur-Lignon in France? This the only village in the world that Yad Va-Shem gave a collective award to, for sheltering Jewish fugitives during the War. (The number rescued is, I believe, 5,000). Amongst the survivors are Ruth Golan and Minah and her parents. There was a ceremony in Jerusalem this week, in which Minah and Ruth participated.
- * A committee has been formed in the kibbutz for dealing with the subject of Aliyah from Russia. Their task will be to prepare any empty flats we have for possible temporary absorption, collecting furniture, utensils, clothing etc. If there is anything you can do, I shall let you know.
- * Ramifications of the "art-shirt venture" - representatives of Marks & Spencer, who visited the kibbutz, were impressed, and promised to go into possibilities of marketing....
- * We had a long letter from Evelyn and Harold Wallach. Harold has just undergone (another) back operation, and is recuperating at home. This may put off their return for some months, but they are still hoping to be back early next year.
- * Leila is working on a new method for painting on material, which may add a further dimension to the "art-shirt" department. As you know, most of the week she works at Safad Health Centre, giving art-therapy to children.
- * Eight centimetres of rain so far. Meir, our weather-man, says that according to averages it is not possible that we shall have another season of draught. Let's hope they listen to him up there!

SHABBAT SHALOM

Inge

H A P P Y   B I R T H D A Y

4/11/90   Jean Pinchus
             Mrs. Lily Freedman

5/11   Johnny Frank

6/11   Baruch Cohen
             Daniel Sa'ar

7/11   Addie Linton

8/11   Adeen Ben-Ze'ev
             Nirit Ginat
             Niv Dadosh

9/11   Adaya Sharkey
             Erez Bilgory

10/11   Gaddie Amit
             Ilan Ha-me'iri
             Assa Schwartz
             Nitzan Tubis

*****

On Thursday, 8th Nov.:

There will be a S A L E   of
shoes and slippers -
in the Dining Room
from 16.00 - 18.00

*****

H A P P Y   A N N I V E R S A R Y

5/11   Dalya & Uddie Wagner

6/11   Leila & Bob Hart

9/11   Danah & Uddie Agam

*****

HELEN LEVINE asks you to check your
laundry before leaving the Machsan,
as there may be mistakes on the part
of the people distributing the laundry
to the shelves.

*****

F I L M   O F   T H E   W E E K

B L A C K   R A I N   -   with Michael Douglas,   Kane Takakurv, Kate Capeshew.

This film is distinguished by beautiful visual effects, even if the
story is not always clear. A lot of fire and blood and sound on the
grand scale. I would say, after the beautiful musical experience of
this week - I can do without it.....